

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

פועל שיפוצים שלא קיבל כל המגיע לו ויש ויכוח על יתרת החוב

תיק מס' 2328.

טענות ומענות בין פועל שיפוצים לבע"ב, אשר לפני 7 שנים היה פיצוץ בצנרת בבית בע"ה ואשתו הזמינה האינסטלטור והחליף, ואז היה פיצוץ בהמשך הצינור וכך תיקן וחזר נשבר ותיקן, עד שהוחלף כל האינסטלציה וגם הריצוף כבר נשבר מרוב תיקונים ועשה קרמיקה חדשה. ואת ההוצאות קרמיקה ואמבטיה וכו' שילם בע"ה מראש לפי דרישת האינסטלטור, ועוד קצת כסף על עבודה שביקש הביאה לו האשה בכל כמה ימים סכום מסויים. ולקראת סוף העבודה טענה האשה לאינסטלטור שהקרמיקה לא באותו צבע, ואם היה שם את הצבע השונה מתחת למיטות או לארונות היו מוותרים, אבל על 2 צבעים בסלון לא מוותרים, ושיוציא הכל ויעשה חדש על חשבוננו. וכן טענה לו שהזיק ארונות ושבר דלתות כשעקר צינורות בכוח. ושישלם על הנזקים שעשה. ומכיון שכך נעלם האינסטלטור עד עתה.

כעת תובע האינסטלטור 12,000 שקל שמגיע לו. הוא טוען שכל העבודה היתה של 20,000 וקיבל (חוץ מהחומרים) רק 2,000, ועל ההפרש היה מוכן לוותר בגלל הטענות שלה, אבל 12,000 לא מוותר.

ובע"ה טוען קיבלת יותר כסף, ואין חשבון ולא רישום כי הכל היה בשחור, ומזה שלא הגעת 7 שנים לתבוע סימן שלא נשאר חוב, או סימן שאתה חייב יותר, או סימן שמחלת על החוב. והעבודה מכוערת וצריכה לההירס, וההיעלמות שלך לפני סיום העבודה זה ג"כ נזק שצריך לחשבו. ולכן לא צריך לשלם לך כלום.

ונפסק הדין להביא שמאי כמה ערך העבודה, וכמה ערך הנזק. ולחקור היטב כמה שולם ודאי וכמה ספק. והטענה שהיתה מחילה אף שבדרך כלל היא טענה גרועה, אבל במקום שיש טענות שמסבירות למה סביר שכן היתה מחילה מפורש בפוסקים דזו טענה לא גרועה. ויש לברר טעם שלא תבע 7 שנים עד עתה. ואחרי חלק מהבירור של השמאי הבאתי הצדדים לפשרה

שהתובע יקבל עוד 2000 ויחתום שאין לו עוד תביעות, והסכימו כל הצדדים
ושע"י.